

C/2024/461

3.1.2024

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2023 r. – Bloom/Komisja

(Sprawa T-1049/23)

(C/2024/461)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bloom (Paryż, Francja) (przedstawiciel: F. Lafforgue, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 sierpnia 2023 r. w sprawie oddalenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Aarhus, dotyczącej pisma Komisji Europejskiej z dnia 5 kwietnia 2023 r., w którym Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa poinformowała Komisję ds. Tuńczyka w Oceanii Indyjskim (zwaną dalej „IOTC”), że Unia Europejska wnosi sprzeciw wobec rezolucji 23/02 w sprawie zarządzania dryfującymi urządzeniami do koncentracji ryb (zwanymi dalej „FAD”) w obszarze kompetencji IOTC na podstawie art. IX ust. 5 umowy o utworzeniu IOTC.
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję Europejską. Strona skarżąca podnosi, że pismo zawierające zastrzeżenia, które jest przedmiotem wniosku o wszczęcie procedury odwoławczej, stanowi akt mogący być przedmiotem wniosku o wszczęcie procedury odwoławczej i stanowi naruszenie prawa Unii w dziedzinie ochrony środowiska.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady ostrożności. Strona skarżąca uważa, że korzystanie z dryfujących FAD jest jedną z głównych przyczyn niechcianych połowów, zarówno gatunków niedocelowych, jak i młodych osobników gatunków docelowych. W konsekwencji rezolucja 23/02 IOTC, która przewiduje zaprzestanie stosowania FAD na 72 dni, stanowiła rozwiązanie najwłaściwsze, aby zahamować nadmierną eksploatację zapasów i umożliwić ich odbudowę.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁾. Zdaniem skarżącej dopuszczalna tolerancja w szacunkach zawartych w dzienniku połowowym wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % dla wszystkich gatunków. Tymczasem naruszenie tego marginesu tolerancji wynika w dużej mierze bezpośrednio ze stosowania dryfujących FAD. Stosowanie dryfujących FAD powoduje bowiem wzrost przyłowów gatunków niedocelowych lub młodych osobników, w szczególności tuńczyka żółtopłetwego i tuńczyka opastuna. Ponieważ młode osobniki tych dwóch gatunków są podobne, tuńczykowce nie mogą zgłaszać swoich połowów dla poszczególnych gatunków i w związku z tym nie są w stanie upewnić się co do przestrzegania 10-procentowego marginesu tolerancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. 2009, L 343, s. 1).